

27 Οκτωβρίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δστές]

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΡΙΣΟΚΚΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5906).

5 Ποινή — Στρατιωτικά αδικήματα — Ανυποταξία κατά παράβαση του άρθρου 22(α) του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου, Ν. 20/64, όπως τροποποιήθηκε — Κατηγορούμενος μάρτυρας του Ιεχωβά — Λήφθηκαν υπόψη 17 παρόμοιες υποθέσεις για την περίοδο από το 1984 - 1993 — Λευκό ποινικό μητρώο — Επιβολή ποινής φυλάκισης δώδεκα μηνών — Επικυρώθηκε από το Εφετείο.

Ποινή — Επιμέτρηση — Αποτελεί ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Πότε δικαιολογείται επέμβαση του Εφετείου.

10 Ο εφεσείων 32 χρόνων παντρεμένος με δύο παιδιά, παρέλειψε να παρουσιαστεί για κατάταξη στην Εθνική Φρουρά μεταξύ της 1-8.7.1993 ενώ είχε κληθεί προς τούτο. Είναι φιλήσυχος άνθρωπος και χάρει εκτίμησης από την κοινότητά του. Εφεσίβλησε την επιβληθείσα ποινή σαν έκδηλα υπερβολική και πρόβαλε επίσης τον ισχυρισμό ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο όφειλε να μη δώσει βαρύτητα στις εκκερεμείς υποθέσεις που τέθηκαν ενώπιόν του λόγω της παρόδου μακρού χρόνου από τη διάπραξή τους. Επιπρόσθετα 15 ισχυρίστηκε ότι δεν λήφθηκαν υπόψη οι θρησκευτικές του πεποιθήσεις και ότι τα κίνητρά του δεν ήταν ευτελή.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση κατά πλειοψηφία και αποφάνθηκε ότι:

Α. Υπό Χρυσοστομή Δ., συμφωνούντος και του Αρτέμη Δ.:

1. Οι θρησκευτικές πεποιθήσεις δεν αποτελούν εύλογη αιτία για ανυποταξία.

25 2. Ο εφεσείων είχε τη δυνατότητα να εκτελέσει άοπλη στρατιωτική θητεία με βάση το Ν. 2/92 αλλά αρνείται παράνομα και κατ'εξακολούθηση να καταταγεί για περίοδο δέκα χρόνων.

3. Υπάρχουν δύο κατηγορίες υποθέσεων που αφορούν το αδίκημα της ανυποταξίας. Αυτές που αφορούν ανυποταξία για κατάταξη για εικοσιεξάμηνη θητεία και αυτές που αφορούν ανυποταξία για εφεδρική άσκηση μερικών ημερών.

4. Το είδος και η έκταση της ποινής είναι ανάλογη με τη φύση της κλήσεως στην κάθε περίπτωση. 5

5. Οι διαπραχθείσες υποθέσεις, μερικές από τις οποίες έστω και αν διαπράχθηκαν πριν από αρκετό καιρό, δεν πρέπει να παραγνωρισθούν γιατί αντικατοπτρίζουν την όλη στάση του εφεσείουνα προς το Νόμο. 10

#### B. Υπό Κούρρη Δ.:

1. Ο πρωτόδικος Δικαστής όφειλε να αγνοήσει τις υποθέσεις εκείνες που εκκρεμούσαν για αδικαιολόγητο χρόνο λόγω καθυστέρησης στην καταχώρησή τους.

2. Τα συνταγματικά δικαιώματα του πολίτη κάτω από το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος που προβλέπει για δικαίωμα σε εύλογο χρόνο δημόσιας ακροαματικής διαδικασίας για ποινική κατηγορία πλήττονται λόγω της παρόδου μακρού χρόνου από τη διάπραξη του αδικήματος. 15

3. Στην επιμέτρηση της ποινής δεν λήφθηκε υπόψη καταδίκη του εφεσείουνα το 1982 σε φυλάκιση 14 μηνών για ανυποταξία. 20

*Η έφεση απορρίπτεται. Η δωδεκάμηνη ποινή φυλάκισης επικυρώνεται.*

#### Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Πιτσιλλίδης & Άλλοι ν Δημοκρατίας (1983) 2 Α.Α.Δ. 384· 30

Πέτρου ν Δημοκρατίας (1993) 2 Α.Α.Δ. 372·

Κωνσταντίνου ν Δημοκρατίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 117·

Ισιδώρου ν Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 167·

Λοιζίδης ν Δημοκρατίας (1983) 2 Α.Α.Δ. 140·

Κουρίδης ν Δημοκρατίας (5712 ημερ. 17.6.93, η οποία δεν δημοσιεύτηκε)· 35

Γενικός Εισαγγελέας ν Νεοφύτου (1991) 2 Α.Α.Δ. 5·

Γενικός Εισαγγελέας ν Τέλλα (1991) 2 Α.Α.Δ. 71·

Γενικός Εισαγγελέας ν Αβρααμίδη (1993) 2 Α.Α.Δ. 355·

**Έφεση εναντίον Ποινής.**

- Έφεση εναντίον της ποινής από τον Χριστάκη Ανδρέου Τρισόκκα ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 20 Μαΐου, 1994 από το Στρατιωτικό Δικαστήριο Λάρνακας, (Αριθμός 5 Ποινικής Υπόθεσης 758/93) στην κατηγορία της ανυποταξίας κατά παράβαση του άρθρου 22 (α) του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου αρ. 20/64 και καταδικάστηκε από Χρ. Τσέλιγκα Π.Σ.Δ. σε δωδεκάμηνη φυλάκιση.

*Στ. Χαραλάμπους, για τον εφεσείοντα.*

- 10 *Π. Ιουλιανός, Στρατιωτικός Εισαγγελέας, για τους εφεσίβλητους.*

*Cur. adv. vult.*

- ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: - Η έφεση στρέφεται εναντίον της ποινής δωδεκάμηνης φυλάκισης που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα από το Στρατιωτικό Δικαστήριο Λάρνακας, μετά 15 από παραδοχή του σε κατηγορία ανυποταξίας, κατά παράβαση του άρθρου 22(α) του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου, αρ. 20/64 όπως τροποποιήθηκε (Νόμοι 1964-1992).

- 20 Δώσαμε το αποτέλεσμα της έφεσης στις 20/10/94 και σήμερα προχωρούμε να δώσουμε τους λόγους της έφεσης.

Τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως τέθηκαν ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, είναι σε συντομία τα εξής:

- Ο κατηγορούμενος είναι 32 χρόνων και ενώ ήταν στρατεύσιμος και κλήθηκε μεταξύ 1ης και 8ης Ιουλίου 1993 να 25 καταταγεί στις τάξεις της Εθνικής Φρουράς, στο ΚΕΝ Λάρνακας, παρέλειψε να πράξει τούτο. Σε σχετική κατάθεσή του ο εφεσείοντας μεταξύ άλλων ανέφερε ότι είναι Μάρτυρας του Ιεχωβά και η συνειδήσή του δεν του επιτρέπει να καταταγεί στην Εθνική Φρουρά.

- 30 Στην επιμέτρηση της ποινής ο συνήγορος του εφεσείοντα, που είναι άλλος από το συνήγορο που εμφανίζεται

στην παρούσα έφεση, ζήτησε όπως ληφθούν υπόψη ακόμα 17 υποθέσεις, καθώς και αδίκημα ανυποταξίας το οποίο διέπραξε μεταξύ της 2ας και 15ης Ιανουαρίου 1994. Ο Στρατιωτικός Εισαγγελέας, συγκατατέθηκε στο αίτημα του εφεσεύοντα και το Στρατιωτικό Δικαστήριο, επιβάλλοντας ποινή, έλαβε υπόψη του τις εκκρεμείς υποθέσεις εναντίον του εφεσεύοντα.

Περαιτέρω, το πρωτόδικο Δικαστήριο έλαβε υπόψη την έκθεση του Γραφείου Ευημερίας, η οποία αναφέρει ότι ο εφεσεύοντας αρνείται να καταταγεί στην Εθνική Φρουρά, επειδή είναι Μάρτυρας του Ιεχωβά, τόσο ο ίδιος όσο και η σύζυγός του. Επίσης, η έκθεση του Γραφείου Ευημερίας αναφέρει ότι ο εφεσεύοντας είναι γεωργός και η σύζυγός του τον βοηθά στις γεωργικές του δουλειές. Οι σχέσεις στην οικογένεια είναι θετικές και αρμονικές, όπως και οι σχέσεις της οικογένειας με την κοινότητα. Εκτιμούνται στο περιβάλλον τους για την εργατικότητα, τιμιότητα και τον φιλήσυχο οικογενειακό τρόπο ζωής τους. Ο εφεσεύοντας είναι νυμφευμένος, με δύο παιδιά, 4 και 6 χρόνων αντίστοιχα, λόγω δε της άρνησής του να καταταγεί στην Εθνική Φρουρά, καταδικάστηκε ήδη σε 14 μήνες φυλάκιση το 1982-1983.

Ο δικηγόρος του εφεσεύοντα, προσβάλλει την απόφαση για το λόγο ότι η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική, ενόψει των περιστατικών της υπόθεσης. Ο δικηγόρος του εφεσεύοντα επιπλέον ισχυρίστηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έλαβε υπόψη του στην επιμέτρηση της ποινής, εκκρεμείς υποθέσεις που σύμφωνα με τα γεγονότα που τέθηκαν ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, διαπράχθηκαν από το 1985 μέχρι το 1993. Από τα γεγονότα των υποθέσεων αυτών, φαίνεται ότι ο εφεσεύοντας κατηγορείτο κάθε χρόνο, δύο φορές για ανυποταξία, που συμπιπτουν με τις ημερομηνίες της κλήσεως των στρατευσίμων για να καταταγούν στην Εθνική Φρουρά και ο κατηγορούμενος αρνείτο να καταταγεί επικαλούμενος τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις.

Τα αδικήματα που αναφέρονται στις υποθέσεις αυτές,

5 όπως είπε ο δικηγόρος του εφεσείοντα, διαπράχθηκαν πολύ πριν την εκδίκαση της υπό κρίση υπόθεσης και ο πρωτόδικος Δικαστής όφειλε να μην δώσει καμιά βαρύτητα, καθότι η πάροδος μακρού χρόνου από το χρόνο της διάπραξης του αδικήματος, μειώνει ουσιαστικά την αποτρεπτικότητα της ποινής και δεν ασκεί αναμορφωτικό ρόλο για τον κατηγορούμενο (Βλέπε, *Γενικός Εισαγγελέας ν. Σακράτη Αβρααμίδη* (1993) 2 Α.Α.Δ. 355).

10 Ο συνήγορος του εφεσείοντα ανέφερε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έλαβε όσο έπρεπε υπόψη τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του εφεσείοντα και ότι ο εφεσείοντας διέπραξε το αδίκημα λόγω θρησκευτικής πεποίθησης και ότι τα κίνητρό του δεν ήταν ευτελή. Ανέφερε στο Δικαστήριο υποθέσεις στις οποίες το Εφετείο μείωσε τις ποινές σε 4 15 και 6 μήνες, αντίστοιχα, από εφέσεις εναντίον των αποφάσεων του Στρατιωτικού Δικαστηρίου.

20 Ο Στρατιωτικός Εισαγγελέας στην αγόρευσή του μας κάλεσε να διαφοροποιήσουμε τις εφέσεις εκείνες οι οποίες αναφέρονταν σε ανυποταξία όπου ο εφεσείοντας δεν παρουσιάστηκε για εφεδρία, αφού είχε ήδη εκτελέσει τη στρατιωτική του θητεία, από τις υποθέσεις ανυποταξίας στις οποίες ο εφεσείοντας δεν είχε κάνει τη στρατιωτική του θητεία. Επέσυρε την προσοχή μας στις υποθέσεις 25 όπου το Στρατιωτικό Δικαστήριο επέβαλε ένα χρόνο φυλάκιση, στις περιπτώσεις όπου ο κατηγορούμενος κλήθηκε για να καταταγεί στην Εθνική Φρουρά και παρέλειψε να πράξει τούτο για λόγους θρησκευτικής συνείδησης και το Εφετείο δεν επενέβηκε να μειώσει την ποινή. Επίσης, μας 30 ανέφερε την Ποινική Έφεση 5712 Ι. *Κουρίδης ν. Δημοκρατίας*, ημερομηνίας 17/6/93, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στους τόμους του 1993, στην οποία ο εφεσείοντας καταδικάστηκε για παράλειψη να καταταγεί στην Εθνική Φρουρά σε 15 μήνες φυλάκιση και το Εφετείο τη μείωσε σε 10 35 μήνες φυλάκιση. Εισηγήθηκε, ότι η ποινή φυλάκισης στην υπό κρίση έφεση δεν είναι έκδηλα υπερβολική, αλλά μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων του Εφετείου.

Επισημαίνεται ότι τόσο για το αδίκημα της ανυποταξίας για κατάταξη στην Εθνική Φρουρά, όσο και για το αδίκημα της ανυποταξίας για παρουσίαση στην εφεδρία, η ποινή που προβλέπεται είναι η ίδια. Το ανώτατο όριο ποινής και για τα δύο αδικήματα, είναι δύο χρόνια φυλάκιση 5 ή £1.500 πρόστιμο ή και τα δύο.

Έχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι το έργο επιμέτρησης της ποινής, αποτελεί, κατά κύριο λόγο, ευθύνη του Δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση. Ένας από τους λόγους που δικαιολογεί την επέμβαση του Εφετείου στη διαμόρφωση της ποινής, είναι η διαπίστωση ότι η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική, η οποία πρέπει να διαφαίνεται από το μέγεθος της ποινής σε συσχετισμό με τη σοβαρότητα του αδικήματος και των γεγονότων της εκάστοτε υπόθεσης. Το κριτήριο δεν είναι υποκειμενικό, αλλά αντικειμενικό. 10 15

Το τελικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο η έκταση της ποινής, 12 μηνών φυλάκιση, ήταν δικαιολογημένη, λαμβάνοντας υπόψη τα περιστατικά της υπόθεσης και τις προσωπικές συνθήκες του εφεσείουτα.

Συμφωνώ με τον ευπαιδευτο πρωτόδικο Δικαστή ότι το αδίκημα είναι σοβαρό και ότι η εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων εκ μέρους όλων των πολιτών της Δημοκρατίας συνιστά καθήκον υψίστης σημασίας, ιδιαίτερα σήμερα που η πατρίδα μας αντιμετωπίζει πρόβλημα εισβολής και κατοχής. 20 25

Είμαι της γνώμης ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έσφαλε όταν έλαβε υπόψη του αδικήματα παρόμοιας φύσεως που εκκρεμούσαν εναντίον του εφεσείουτα και που διαπράχθηκαν από το 1985. Ο πρωτόδικος Δικαστής όφειλε να αγνοήσει τις υποθέσεις εκείνες που εκκρεμούσαν για αδικαιολόγητο χρόνο λόγω καθυστέρησης στην καταχώρησή τους. Συνεπώς, η πρωτόδικη απόφαση πάσχει για το λόγο τούτο. Η πάροδος μακρού χρόνου από το χρόνο της διάπραξης του αδικήματος, πλήττει τα συνταγματικά δικαιώματα του πολίτη, κάτω από το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος που προβλέπει ότι δικαιούται μέσα σε εύλογο χρόνο 30 35

δημόσιας ακροαματικής διαδικασίας για ποινική κατηγορία.

- Επίσης, ο πρωτόδικος Δικαστής στην επιμέτρηση της ποινής δεν έλαβε υπόψη ότι ο εφεσεύοντας το 1982 είχε καταδικαστεί για το αδίκημα της ανυποταξίας να καταταγεί στην Εθνική Φρουρά σε 14 μήνες φυλάκιση, καθότι στα πρακτικά της υπόθεσης αναφέρεται ότι ο εφεσεύοντας έχει λευκό ποινικό μητρώο και το γεγονός αυτό εμφανίζεται στην έκθεση του Γραφείου Ευημερίας, η οποία ήταν ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή.

Ενόψει αυτών των παραγόντων, είμαι της γνώμης ότι η ποινή ήταν έκδηλα υπερβολική. Επιτρέπω την έφεση και ελαττώνω την ποινή του εφεσεύοντα σε 6 μήνες φυλάκιση.

Κατά πλειοψηφία η έφεση απορρίπτεται.

- 15 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Κατά την ακρόαση της παρούσας έφεσης, το Δικαστήριο κατά πλειοψηφία αποφάσισε πως η ποινή που επιβλήθηκε στον εφεσεύοντα δεν ήταν έκδηλα υπερβολική και στις 20.10.94 απέρριψε την έφεση. Με την απόφαση αυτή συμφώνησαν οι Δικαστές Γ. Χρυσόστομης και Π. Αρτέμης. Ο αδελφός Δικαστής Α. Κούρρης διαφώνησε. Οι λόγοι της απόρριψης της έφεσης δεν δόθηκαν με την έκδοση της απόφασης και το Δικαστήριο επεφυλάχθη να τους δώσει αργότερα. Σήμερα πακίθεται με τους λόγους της απόφασης της πλειοψηφίας.
- 25 Ο εφεσεύων μετά από δική του παραδοχή βρέθηκε ένοχος ανυποταξίας, κατά παράβαση του άρθρου 22(α) του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου, Ν. 20/64, όπως τροποποιήθηκε (Ν. 1964-1992) και το Στρατιωτικό Δικαστήριο που συνεδρίαζε στη Λάρνακα, του επέβαλε, στις 20.5.94, δωδεκάμηνη φυλάκιση.

Οι λεπτομέρειες του αδικήματος που αναφέρονται στο κατηγορητήριο είναι ότι, ο εφεσεύων μεταξύ της 1-8.7.93, ενώ ήταν στρατεύσιμος και ενώ κλήθηκε δεόντως να καταταγεί κατά τις προαναφερθείσες μέρες στις τάξεις της

Εθνικής Φρουράς, παράλειψε χωρίς εύλογη αιτία να το πράξει.

Για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής ο εφεσείων ζήτησε και το Στρατιωτικό Δικαστήριο, μετά από συγκατάθεση της Εισαγγελικής Αρχής, έλαβε υπόψη κατά την επιβολή 5 της ποινής και άλλες 17 εκκρεμούσες υποθέσεις της ίδιας φύσης, καθώς και άλλο αδίκημα ανυποταξίας που ο εφεσείων διάπραξε μεταξύ της 2-15.1.94.

Οι υποθέσεις που λήφθηκαν υπόψη καταχωρήθηκαν το 1993, εκτός από δύο υποθέσεις που καταχωρήθηκαν και 10 εκκρεμούσαν από το 1985. Οι υποθέσεις αυτές κάλυπταν την περίοδο από το 1984-1993.

Οι λόγοι της έφεσης στρέφονται εναντίον της ποινής, οι οποίοι στην ουσία την χαρακτηρίζουν υπερβολική.

Ο εφεσείων είναι 32 χρονών, παντρεμένος με δυο παιδιά και επαγγέλλεται τον γεωργό. Όπως αναφέρεται στα 15 πρακτικά της υπόθεσης, δεν βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες. Τόσο ο ίδιος όσο και η γυναίκα του είναι μάρτυρες του Ιεχωβά και οι σχέσεις τους είναι αρμονικές. 20 Από την κοινότητά τους το Λιοπέτρι, εκτιμούνται για την εργατικότητα και την τιμιότητά τους και το φιλήσυχο τρόπο ζωής που διάγουν.

Το Στρατιωτικό Δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής έλαβε, μεταξύ άλλων, υπόψη τις προσωπικές συνθήκες του εφεσείοντα και τη σοβαρότητα των αδικημάτων 25 που διάπραξε και χαρακτήρισε την εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων από μέρους όλων των πολιτών της Δημοκρατίας, σαν ένα καθήκιο ύψιστης σημασίας, ιδιαίτερα σήμερα που η πατρίδα μας αντιμετωπίζει πρόβλημα εισβολής και κατοχής και απειλή ολοκληρωτικής 30 κατάληψης. Ακόμα ανέφερε πως δεν αποτελεί δικαιολογία για τους μάρτυρες του Ιεχωβά, σαν αντιρροησίες συνειδήσεως, να μη κατατάσσονται και να μη προσφέρουν τις υπηρεσίες τους και αναφέρθηκε στην υπόθεση *Πιτσιλλίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας* (1983) 2 Α.Α.Δ. 384. Τέλος κατάληξε 35



πως δεν μπορούσε να παραβλέψει το γεγονός πως για 10 χρόνια περίπου ο εφεσείων αρνιόταν επίμονα να καταταγεί.

- 5 Έχουμε τη γνώμη πως η προσέγγιση του Στρατιωτικού Δικαστηρίου είναι ορθή. Πράγματι οι θρησκευτικές πεποιθήσεις δεν αποτελούν εύλογη αιτία για ανυποταξία. Πέραν τούτου και μετά την τροποποίηση του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου από το Ν. 2/92, που δίδει τη δυνατότητα στους αντιρροησίες συνειδήσεως να εκτελούν άοπλη
- 10 στρατιωτική υπηρεσία, χωρίς στρατιωτική στολή, εκτός στρατιωτικού χώρου ή άοπλη στρατιωτική υπηρεσία με στρατιωτική στολή και μέσα σε στρατιωτικό χώρο, χωρίς να ανατίθενται σε αυτούς καθήκοντα που να σχετίζονται άμεσα με τη διεξαγωγή στρατιωτικών επιχειρήσεων, το
- 15 πρόβλημά τους έχει επιλυθεί και οποιαδήποτε δικαιολογία προς το ενάντιο στερείται οποιασδήποτε καλόπιστης αντίρρησης.

- 20 Ο εφεσείων όχι μόνο δεν διεκδίκησε άοπλη στρατιωτική θητεία, αλλά τουναντίον, αρνείται παράνομα και κατ'εξακολούθηση, για περίοδο 10 χρόνων να καταταγεί, παρά την κατανόηση που επέδειξε σε αυτόν η Πολιτεία με το να μη προσάψει νωρίτερα κατηγορίες εναντίον του. Η στάση του εφεσείωντα αποτελεί αντιπαράθεση με το Νόμο που ισοδυναμεί με περιφρόνηση.

- 25 Η προνοούμενη από το νόμο ποινή για το αδίκημα της ανυποταξίας, είναι φυλάκιση μέχρι δύο χρόνια ή χρηματική ποινή που να μη υπερβαίνει τις £1500.

- 25 Έχει νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο σε παρόμοιες υποθέσεις, πως η ποινή - το είδος και η έκταση της - πρέπει να είναι ανάλογη με το είδος και τη φύση της κλήσεως στην κάθε περίπτωση (βλ., Ποιν. Έφεση αρ. 5796, Γεώργιος Αναστάσης Πέτρου ν. Δημοκρατίας (1993) 2 Α.Α.Δ. 372, Όμηρος Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας, (1994) 2 Α.Α.Δ. 117.

- 30 Η διαφοροποίηση αυτή, δημιούργησε δύο κατηγορίες

υποθέσεων που αφορούν το αδίκημα της ανυποταξίας. Αυτές που αφορούν ανυποταξία για κατάταξη για εικοσιεξάμηνη θητεία και αυτές που αφορούν ανυποταξία για εφεδρική άσκηση μερικών ημερών. Στην πρώτη κατηγορία οι ποινές που επιβλήθηκαν και κρίθηκαν ορθές από το 5 Ανώτατο Δικαστήριο, κυμαίνονται από 9 μέχρι 12 μήνες φυλάκιση, ενώ για την δεύτερη κατηγορία υποθέσεων η φυλάκιση κυμαίνεται περίξ των 6 έως 9 μηνών (βλ., μεταξύ άλλων, *Σιδέρης Ισιδώρου ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 167, *Λοιζίδης ν. Δημοκρατίας* (1983) 2 Α.Α.Δ. 140, *Πέτρου ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω), *Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω), *Πιτσιλλίδης ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω), *Ποιν. Έφεση αρ. 5712, Ιωσήφ Κουρίδης ν. Δημοκρατίας*, ημερ. 17.6.93).

Κάτω από το σύνολο των περιστατικών της παρούσας 15 υπόθεσης και ενόψει της νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν μπορούμε να δεχθούμε καμιά από τις εισηγήσεις του δικηγόρου του εφεσείοντα για να καταλήξουμε στο συμπέρασμα πως η ποινή που επιβλήθηκε ήταν έκδηλα υπερβολική. Τουναντίον η προσέγγιση και η εκτίμηση 20 του Στρατιωτικού Δικαστηρίου ήταν ορθή και δεν παρέχονται περιθώρια επέμβασης. Το γεγονός ότι στην απόφασή του το Στρατιωτικό Δικαστήριο φαίνεται να επηρεάστηκε από το γεγονός ότι για 10 χρόνια ο εφεσείων αρνιόταν να καταταγεί στην Εθνική Φρουρά, δεν είναι λανθασμένο. 25 Έστω και αν λάβουμε υπόψη πως η πάροδος αρκετού χρόνου από τη διάπραξη του αδικήματος επενεργεί κατά τρόπο που να μην επιβάλλεται ποινή φυλάκισης, εκτός αν η ποινή αυτή είναι απολύτως αναγκαία (βλ. μεταξύ άλλων, *Γενικός Εισαγγελέας ν. Νεοφύτου* (1991) 2 Α.Α.Δ. 30 5 και *Γενικός Εισαγγελέας ν. Τέλλας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 71), εντούτοις θα πρέπει να διευκρινίσουμε πως το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε ενώπιόν του προς εκδίκαση την υπό κρίση υπόθεση και μετά από αίτηση του ιδίου του εφεσείοντα, κλήθηκε να λάβει υπόψη του κατά την επιβολή της 35 ποινής και τις προαναφερθείσες υποθέσεις, μερικές των οποίων, έστω και αν διαπράχθηκαν πριν από αρκετό χρόνο, δεν είναι κατά τη γνώμη μας, ορθό να παραγνωρισθούν, γιατί αντικατοπτρίζουν την όλη στάση του εφε-

σειόντα προς το Νόμο και κάτω από τις συνθήκες αυτές δεν προσφερόταν η δικαιολογία στο πρωτόδικο Δικαστήριο να επιβάλει επιεικέστερη ποινή ή στο Ανώτατο Δικαστήριο να τη μειώσει.

- 5 Για τους πιο πάνω λόγους, η έφεση, όπως έχουμε αναφέρει, απορρίφθηκε.

*Η έφεση απορρίπτεται.*